

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.076/2012/5.szám

A Kúria az ABSOLVENTUM Reorganizációs Tanácsadó, Vagyonfelügyelő és Felszámoló Kft. /./, felszámolóbiztos: dr. Dajka József/ által képviselt felperes neve „fa” /felperes címe/ felperesnek a dr. Knoll Judit jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. november 24. napján kelt 7.K.21.392/2011/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zala Megyei Bíróság 7.K.21.392/2011/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal ... Megyei Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2006. I.-IV., 2007. I.-IV. negyedévekre általános forgalmi adó /áfa/ adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a felperest összesen 71.502.000 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 35.751.000 Ft adóbírság és 34.686.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a revízió felhívta az adózót, hogy bocsássa rendelkezésére a társaság 2006.-2007. évi teljes iratanyagát. Adózó akként nyilatkozott, hogy iratbenyújtási kötelezettségét nem tudja teljesíteni, mert a

központi ügyintézési és iratőrzési helyeként funkcionáló bérleményét 2009. októberében az ingatlan tulajdonosa önhatalmúan lezárta, így az irataihoz hozzáférni nem tud, amely miatt feljelentést is tett. Hivatkozott arra, hogy az adóhatóság korábban egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzés keretében a 2006.-2007. évi iratanyagát bekérte, az iratok átadásának jegyzőkönyve szerint a 2006. évi iratanyagot a hatóság rendelkezésére bocsátotta, míg a 2007. évi iratanyag átadása nem történt meg (a 2006. évi anyagokat 2008. évben visszakapta). Az elsőfokú hatóság álláspontja szerint az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény /a továbbiakban: új Áfa tv./ 127.§ /1/ bekezdése alapján a felperes adólevonási jogot számlákkal nem igazolt gazdasági események vonatkozásában nem gyakorolhat, ezért a bevallásaihoz képest adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg a terhére.

A felperes fellebbezéséhez üzleti partnereitől beszerzett, hitelesített számlamásolatokat csatolt, ezért az alperes a 2011. augusztus 5. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatva 432.000 Ft adókülönbözet törlését rendelte el, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes 2011. október 18-án a ... számú határozatával módosította a ... számú határozata indokolását akként, hogy az alkalmazandó jogszabályhely az új Áfa tv. helyett az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: régi Áfa tv./, illetve annak 32.§ /1/ bekezdés a.) pontja és 35.§ /1/ bekezdése.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság nem tett eleget az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 97.§ /4/ bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének, továbbá az Art. 97.§ /6/ bekezdésében foglaltak ellenére az adózó javára szolgáló tényeket nem tárta fel. Hangsúlyozta, a bankszámlája, könyvelési kartonjai igazolják, hogy a feltüntetett kiadásai és az azokhoz kapcsolódó adóösszegek valósak voltak, a bizonylatok eltűnése a terhére nem róható fel, sérelmezte, hogy az iratmegőrzés helyének tulajdonosát a hatóság nyilatkozattételre nem hívta fel, az iratok sorsát igazolni tudó tanúkat nem hallgatta meg.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az Art. 41.§ /3/ bekezdése értelmében adózónak az adó megállapításának elévülésig az iratait meg kell őriznie, így felperesnek a 2006.-2007. évi iratait az ellenőrzésnek be kellett volna mutatnia. Alapbizonylatok nélkül az adólevonási jog az Áfa tv. 35.§ /1/ bekezdése alapján nem érvényesíthető. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.35.872/2001/4 számú eseti döntésére, amelyben foglaltak szerint az adóhatóság jogosult

hiteles számlák hiányában - a felperes bevallása alapján - az adófizetési kötelezettség megállapítására, ugyanakkor az adólevonási jog csak a felszámított adó összegét hitelesen igazoló bizonylatok birtokában gyakorolható. Érdektelen, hogy a szükséges bizonylatok miként (jogellenesen, jogszerűen) kerültek ki az adózó birtokából, amennyiben azok hiányát nem természeti, az adózó érdekkörén kívül álló okból bekövetkezett katasztrófa okozta.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a felperes keresetét a 2006. évi adókülönbözet körében - eljárási okból - megalapozottnak értékelte. Kifejtette, hogy az alperes által sem vitatottan felperes a hatóságnak bemutatta a 2006. évi teljes iratanyagát. A jelen perrel érintett ellenőrzési iratokból megállapítható, hogy a felperes megkísérelte a számlák beszerzését az egyes kibocsátóktól, amely azonban csak részlegesen vezetett eredményre. A számlapótlás kötelezettsége általában az adózót terheli, mivel azonban a 2006. évi számlák a hatóság által is észlelten kétségtelenül megvoltak, és az egyes számlák beszerzését a felperes meg is kísérelte, az elsőfokú bíróság nem tartotta az adóhatóság méltányos eljárására vonatkozó alapelvvel, valamint a tényállás tisztázási kötelezettségével összhangban állónak azt az eljárást, hogy az adóhatóság maga nem szerezte be a 2006. évi felperesi számlákat. Belátható ugyanis, hogy a felperes számlakibocsátóitól a számlamásolatokat kikényszeríteni nem tudja, ugyanakkor az adóhatóságnak megvannak az eljárásjogi eszközei a számlák beszerzésére. Ezen eljárás hiányában az elsőfokú bíróság az alperes határozatát kizárólag a 2006. év tekintetében nem minősítette megalapozottnak. A megismételt eljárásban az alperesnek a 2006. évi áfa analitikában szereplő és a felperes által igazoltan sikertelenül megkeresett számlakibocsátóktól az érintett számlákat be kell szereznie.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset teljes körű elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti az Art. 1.§ /6/ bekezdését, 47.§ /3/ bekezdését, 97.§ /1/-/6/ bekezdését, 99.§ /1/-/2/ bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban Pp./ 215.§-át, mert a méltányos eljárás alapelvében foglalt, illetve az adóellenőrzések során törvény által érvényesíteni kívánt együttműködési kötelezettségének eleget tett, eljárási jogszabálysértés nélkül meghozott határozata így jogszerű.

A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási perben a bíróság a

felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt, a kereseti kérelemben foglaltak alapján és keretek között /Pp. 213.§ /1/ bekezdés/ elbírálja, hogy a hatóság határozatát a reá vonatkozó eljárási és anyagi jogi jogszabályoknak megfelelően hozta-e meg. A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet /Pp. 270.§ /2/ bekezdés/ terjeszthetnek elő.

A felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja /Pp. 272.§ /2/ bekezdés/.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül /Pp. 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperes felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, az alperes a keresetet elutasító ítéletrészt felülvizsgálati kérelmében nem támadta, így annak felülvizsgálatát a Kúria nem végezhetette el.

Az elsőfokú bíróság a keresetben megjelölt jogszabályok alapján vizsgálta az adóhatóság eljárását, döntése nem terjedt túl a kereseti kérelemben, így teljes körűen alaptalanul hivatkozott az alperes a Pp. 215.§-ában foglaltak megsértésére. Az adóhatóság számára az Art. 1.§-ában rögzített alapelvek alkalmazása kötelező, akkor is, ha arra sem az észrevételében, sem a fellebbezésében az adózó nem hivatkozik, így az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, sőt a Kúria álláspontja szerint az ítélet indokolásának szabályait tartalmazó Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak tett maradéktalanul eleget akkor, amikor ítéletében nemcsak megjelölte, hanem idézte is az Art. azon alapelveit, amelyek a tényálláshoz szorosan kapcsolódtak.

Az elsőfokú bíróság eljárási jogszabálysértés miatt helyezte hatályon kívül a másodfokú határozatot. Alkalmazta az Art. 1.§ /2/ és /6/ bekezdéseit, amelyek szerint az adóhatóság e törvénynek és más törvényeknek megfelelően gyakorolhatja jogait és teljesíti kötelezettségeit; köteles méltányosan eljárni. Alkalmazta továbbá a felperes által sérelmezett Art. 97.§ /4/ és /6/ bekezdéseit, amelyek szerint az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani; az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni.

A Kúria számos eseti döntésében hangsúlyozta, hogy az adott ügy

konkrét tényállása határozza meg az alkalmazandó jogszabályok körét, és a mikénti döntést. Az elsőfokú bíróság ítéletében pontos, precíz tényállást rögzített, az sem kiegészítésre, sem kijavításra nem szorul, a valóságnak megfelelő. A tényállásra irányadó jogszabályokat alkalmazta, azokat megfelelően értelmezte, és teljes körűen idézte. A helytálló tényállás és a megfelelő jogszabályok ütköztetésével meghozott döntését logikusan, okszerűen és részletesen megindokolta, az ítélet minden részében jogszerű, a perbeli és konkrét tényállásra meghozott döntés hatályon kívül helyezését a felülvizsgálati kérelemben foglaltak nem alapozták meg.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét, amely az alperes által megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett,

Budapest, 2013. március 21.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró